

Retraite Merville november '21

Onderricht 3

Ik wens jullie allemaal het beste, welkom in deze 3de conferentie.

Gisteren, om er je even aan te herinneren, hebben we gebeden dat de Heer ons zou verstoren en in de namiddag hebben we stilgestaan bij de leerling die op weg is naar de heiligheid. Eén van de zaken die ik suggereerde was we bidden dat de Heer onze mogelijkheden zou laten toenemen om te kunnen leven in het geloof, in het geloof dat openbaring probeert te vinden. Dat is het woord dat jullie hebben geleerd, OPENBARING... wat ik jullie gisteren heb willen zeggen is dat de Heer ons roept om de uitnodiging te aanvaarden om te sterven aan onszelf zodat we kunnen leven met Hem, verrijzen met Hem. Sterven aan onszelf om te verrijzen met de Heer. En daarom, daar wil ik deze morgen terug mee beginnen, de draad weer opnemen en daarmee verder gaan. Ik heb jullie gisteren gezegd dat wanneer we denken aan onze roeping om te sterven aan onszelf dat dat een beetje deprimerend kan zijn. Ik hoop dat jullie niet al te sterk gedeprimeerd zijn?...ok

In zekere zin is het niet deprimerend want wanneer wij sterven aan onszelf in de Heer, dat brengt ons ertoe dat het verrijzenisleven vrij kan komen en daar wil de Heer dat we leven. Vanuit dat nieuwe leven, vanuit het verrijzenisleven, vanuit het niet leven vanuit mijn kracht maar vanuit de kracht van God die in mij leeft. We kunnen hier nog wat over nadenken. We kunnen dit doen vanuit verschillende schrifteksten. Eentje dat bij jullie ook zeer gekend is en dan nog een ander schrift gedeelte dat iets minder gekend is...

als we terugkijken naar de tocht van sterven en verrijzen, laten we dan denken aan het gekende verhaal van de leerlingen die op weg naar Emmaüs zijn (Lc.24) je kent dat verhaal. Om daar even terug te kijken, de 2 leerlingen zijn verlaten op de plaats waar alles gebeurde. Ze verlieten die plaats omdat ze ontgoocheld waren. Ontgoocheld omdat de dingen niet gingen zoals zij hadden gedacht dat het zou moeten gaan. Dus, wanneer wij onze eigen gedachten, verlangens of ideeën hebben dan gebeurt het soms dat de Heer een ander perspectief heeft. Als wij blijven, als wij gehecht zijn aan onze eigen manier van zien dan gaan we ontgoocheld zijn. Zij verlieten die plaats in ontgoocheling en onderweg ontmoeten zij die vreemdeling want als we ontgoocheld zijn dan is ons beeld, ons zicht verduisterd, dan zien we niet met de ogen van het geloof. Ze zien dus een 'vreemdeling'. Hun ogen hadden het hemelse perspectief verloren, ze hadden de mogelijkheid verloren om te kunnen zien met de ogen van het geloof en ze zeggen aan de vreemdeling : 'wel, wij gaan hier weg want onze hoop was geweest dat... (Lc.24, 20) de Heer zou Israël zou bevrijden. Zij dachten dat hij een politiek persoon zou zijn. Nu was Jezus van alles en nog wat maar Hij was geen politieker. Hij was een bevrijder, maar niet op de manier dat zij hadden gedacht, niet in die manier zoals zij het hadden gewild en dus waren hun ogen gesloten, hun blik was verduisterd. Ze gingen dus weg, ze liepen op het pad van de duisternis, ze konden niet langer nog zien. Terwijl ze zo verder wandelen is er die vreemdeling die hen eraan herinnert, aan enkele van de waarheden. Hij gaat met hen door de Schriften. Het woord van God is waarheid. Wanneer je merkt dat je in een donkere periode bent, ga terug naar het woord van de waarheid. Wanneer je aan het wandelen bent en je bent de weg kwijt dan neem je een gps, dan zoek je een kaart. De Heer heeft ons een kaart gegeven, ga daar terug naartoe, naar het woord van de waarheid! Laat dit woord toe om tot jou te spreken opnieuw in je leven. Die vreemdeling legt hen dus de Schrift uit. En dan bieden ze Hem gastvrijheid aan: 'Heer, blijf bij ons, het is bijna avond'. Dan komt het moment van OPENBARING, dat hun ogen open gaan. Terwijl ze aan de tafel zaten en Hij het brood nam en brak, dan worden hun ogen geopend en ze herkenden Hem. Ze konden Hem nu zien met een nieuw inzicht, een nieuw zicht, een nieuwe mogelijkheid. En ze herkenden Hem. Dit is een doorbraakmoment. Ze zegden: 'brandde ons hart niet...' Het is soms als we terugkijken dat we ontdekken op zo een moment dat we merken dat de Heer iets nieuws aan het doen was. Soms zien we dat alleen maar wanneer we terugblikken dat we

het begin zien van de openbaring. En, wat doen ze? Op dat moment zelf staan ze op en gaan terug naar Jeruzalem. Dat is interessant want had je in die tijd geleefd dan zou je 's avonds je huis niet verlaten hebben en terug gegaan zijn. Tijdens de nacht en in verwarring dan zijn er allerlei mogelijke gevaren. Maar ze zijn niet bang meer voor de gevaren want ze hebben de openbaring ontvangen. Tijdens de openbaring geeft het ons nieuwe moed, geeft het ons de mogelijkheid om dingen te doen die we niet zouden doen vanuit onze natuur uit. De openbaring helpt ons om te leven met bovennatuurlijk geloof. Ze gingen terug naar Jeruzalem in de nacht en ze waren niet bang. Ik weet niet hoe ze teruggingen naar Jeruzalem, we hebben niet alle details maar ik ben er wel zeker van dat ze terwijl ze zo aan het wandelen waren, dat ze niet meer teneergedrukt waren, ik ben er zeker van dat ze niet meer spraken over ontgoochelingen maar wel over 'waaw! Brandde ons hart niet? Laten we een lied zingen voor de Heer, laten we verder op tocht gaan!' een verrijzenisleven verandert alles. Het verandert alles, wees dus niet bang om naar beneden te gaan waar we sterven. Dagelijks is de dood aan het werk maar weet dat de Heer ook dagelijks aan het werk is om ons op te richten en ons terug te brengen naar die plaats van de verrijzenis, van verrijzenisleven. Dat is Zijn verlangen voor elk van ons. We kunnen geen verrijzenisleven krijgen als we er niet voor open staan, als we niet bereid zijn om los te laten ...en toe te laten aan bepaalde zaken te sterven en er naartoe te leven.

Laten we nog naar een andere tekst uit de bijbel kijken, eentje dat minder gekend is maar ik hou meer van die teksten die minder bekend zijn: Mc. 14, daar staat ergens een klein detail dat ik je wil tonen. In het Marcus evangelie, het kortste evangelie, daar krijg je alles op een heel verkorte manier samen. Daar heb je het verhaal van het lijden en de verrijzenis van Jezus. We kennen het verhaal van lijden, sterven en verrijzen van Jezus maar laten we gaan naar het verhaal van de arrestatie van Jezus, dat begint op vers 43. Maak jezelf even vertrouwd met het verhaal, Judas komt er aan en hij wijst Jezus aan, hij geeft Hem een kus en zegt: 'diegene die ik een kus zal geven, dat is de man...' je kent het verhaal ...Jezus zegt dan: 'ben ik een dief? Dat je met zwaarden en stokken bent gekomen om mij gevangen te nemen?' in vers 51: daar staat: 'een jonge man die probeerde bij Jezus te blijven, had niets anders aan dan een linnen kleed. Ze hebben ook hem vast gegrepen. Hij liet het kleed in hun handen achter en liep naakt weg.' Had je dit vroeger ooit gelezen? Wel hou je ogen daar op gericht... hier is een leerling die op de een of andere manier op de juiste plaats was op het juiste moment. En het begon een beetje gevaarlijk te worden. Hij denkt: misschien is dit even het moment waarop het gevaarlijk begint te worden, de soldaten komen er aan...hij probeert er tussenuit te knijpen. Blijf verder lezen, we gaan nu naar het deel over de verrijzenis in Mc. 16, je kent het allemaal zeer goed: wanneer de sabbat voorbij was, Maria Magdalena komt het lichaam van Jezus zalven (hfdst.15) zij vraagt zich af: 'wie zal de steen weggrollen maar als ze opkijkt ziet ze dat de steen die zeer zwaar was reeds weggerold was. We zijn nu in Mc. 15, 5, bij het binnengaan in het graf zien ze een jonge man in een wit kleed die zat aan de rechterhand en ze was verbaasd. Ze schrokken maar hij zei tegen hen: 'wees niet bang, jullie zoeken Jezus van Nazareth die gekruisigd is en gedood. Hij is opgewekt uit de dood, Hij is niet hier.' Het is Mc. 16, 5-6. In geval er hier grote bijbelkenners zouden zijn, bijbelgeleerden, ik zeg niet dit dezelfde persoon is, de man in het witte kleed, maar het is wel interessant te zien dat Mc. dit neerschrijft. We hebben een man in een linnen kleed die wegloopt en nu, op de plaats van de verrijzenis is de eerste persoon die we ontmoeten een jonge man in een wit gewaad aan de rechter kant. En ze zijn verschrokken, hij is het die verkondigt: 'Jezus is niet hier, Hij is verrezen.' Ik wil er graag in geloven dat dit het verhaal is van iemand die de kracht van de overwinning en van de verrijzenis heeft ontdekt. Iemand die op een of andere manier in paniek is weggelopen maar die zichzelf nu ziet dat hij in de plaats is van de verrijzenis, in de overwinning van nieuw leven. Ik wil graag geloven dat die jonge man elk van ons kan zijn want er zijn momenten dat wij in paniek schieten, er zijn momenten dat wij bang of verward zijn en dat we misschien dingen doen waarbij we dan zeggen: 'dat was niet de beste beslissing die ik heb genomen'. Maar wanneer we die foute beslissingen nemen, wat gebeurt er dan? Wel, we zouden voor eeuwig en altijd veroordeeld kunnen zijn maar we hebben een God bij wie er geen veroordeling is. We hebben een

God die de ketenen verbreekt. De jonge man die wegloupt in angst, in paniek, is bevrijd. We ontmoeten hem zittende. Als je neerzit ben je in een comfortabele situatie, ontspannen. Hij verbergt zich niet, hij is niet aan het trillen en beven, hij zit relaxed aan de rechter kant van het graf en hij verkondigt: 'Jezus is verrezen'. Dat is de verrijzenis, dat is nieuw leven. Dat is wat de Heer voor elk van ons wil, dat we nieuw leven krijgen, dat we verrijzen, dat we met Hem in de Hemelse plaatsen zitten en dat kunnen we nu al doen terwijl wij op aarde zijn. Wanneer we dat hemelse perspectief hebben, dat de Heer die aan de rechter hand van de Vader zit en in ons leeft, in de kracht van de H.Geest, in de kracht van de verrijzenis, nieuw leven. Wij zijn daarom niet bevreesd maar we hebben vertrouwen, confidere, wij leven met geloof. De kracht van de verrijzenis herstelt ons, maakt ons nieuw, maakt het mogelijk dat we weer kunnen terugkeren naar de roeping. Misschien hebben we de indruk dat sommigen van ons de weg zijn kwijt gespeeld, dat wij de helderheid van de roeping die wij in het verleden hebben gehad verloren zijn, de kracht van de verrijzenis maakt het mogelijk dat wij terug kunnen keren naar die roeping. De kracht van de verrijzenis geeft ons de kracht voor onze missie. De 2 leerlingen gingen terug naar Jeruzalem. Het was gevaarlijk om dat te doen maar ze waren niet meer bang. Ze waren vol kracht voor de missie. We worden versterkt voor de missie met nieuw leven, nieuwe kracht van de verrijzenis. Het brengt ons nieuwe hoop, een nieuwe kracht om te leven, een nieuwe versterking. Vrienden, wees niet bang voor de oproep om te sterven want wij weten dat de dood niet het einde is. Wij weten dat uit het einde komt de omvorming. Wij worden omgevormd, dag na dag. Wij leven in de kracht van de omvorming. Dat is wat wij vieren elke keer als wij eucharistie vieren, het sterven en verrijzen, het nieuwe leven vieren wij. Wij willen mensen zijn, een groep van leerlingen zijn die voortdurend omgevormd worden. Als we niet bezig zijn met omgevormd te worden dan leven we in het oude leven. En wat is het oude leven? Waaruit bestaat dat? Wel, we willen er eigenlijk niet meer over nadenken, niet meer bij stil staan want we weten wat dat is. Het bestaat uit al die zaken die ons naar beneden houden, al die zaken die ons gebonden houden. Het verrijzenisleven vormt ons om. Als je kiest om te blijven leven in dat oude leven, wat doe je dan? De dingen die niet worden omgevormd die worden dan ook doorgegeven. Dan geven wij door al de gevolgen van het leven in het oude leven.

Vorige week waren Peter en ikzelf in Fatima, Portugal. We waren in de luchthaven. Ik ben daar vroeger heel vaak geweest maar gedurende anderhalf jaar was ik niet meer in een luchthaven geweest, ik moest dus weer leren wat je moet doen in een luchthaven: je zakken enz. op de juiste transportband te leggen... om door de controle te gaan. Ik maakte een kleine fout en mijn tas ging de verkeerde kant op. Peter die nooit fouten maakt, hij staat daar dus te wachten met zijn tas, hij moet op mij wachten en ik zeg dus: 'mijn tas gaat in de verkeerde richting'. Ik tel even na, we gaan nog 4 tassen moeten wachten voor ik weer aan de beurt ben. Dat was niet echt het probleem, het probleem was dat de mevrouw die vooraan de rij stond die bleek wel wat problemen te hebben en die begon haar stem te verheffen. Ik ben geduldig, we hebben tijd genoeg... maar zij wordt luider en luider, zij begint in een discussie te komen en nog luider...dan zie ik dat de persoon tot wie ze aan het roepen is dat die weggaat en dat er een andere bediende komt. Die eerste had ze al als het ware kapot gekregen. Maar geloof het of niet, haar probleem is dat zij protesteert er tegen dat ze geen toestemming heeft om een groot mes mee te nemen op een vliegtuig en ze vindt dat dat niet meg kunnen en wie het haar ook maar uitlegt, zij wil daar niet aan toegeven, ze wil met het mes het vliegtuig op. Dus ondertussen staan er al 25 mensen te wachten opdat hun bagage zal worden behandeld maar zij begint luider en luider te roepen. Wat ik dan opmerk is dat ik begon geïrriteerd te worden, ik ben immers ook een zondaar. En ik denk: 'wat is hier aan de hand met die vrouw?' de mensen achter ons beginnen ook meer en meer geïrriteerd te raken, dan denk ik: ik moet iets gaan doen, ik moet misschien wat grapjes beginnen vertellen om de mensen rustig te krijgen... maar we staan daar al een kwartier te staan en uiteindelijk komt de luchthavenpolitie naar die vrouw maar zij is nog steeds niet van plan om opzij te gaan... waarom vertel ik jullie nu dit verhaal? Haar probleem werd het probleem van misschien wel 30 mensen; het was niet alleen het probleem maar het had

een impact op ons, het heeft ons besmet: normale mensen die daar gewoon met hun bagage komen, maar nu werden die mensen kwaad...wat ons niet omvormt dat geven we door. Zij was chaos, woede en belachelijkheid, stomheid aan het doorgeven. 30 mensen werden daarbij betrokken door haar gebrek aan wijsheid... uiteindelijk moest zij afgevoerd worden door de luchthavenpolitie. Als zij de kracht heeft om dat te doen, als ik besef dat ik vol ben met het omvormende licht van het verrijzenisleven, wat een kracht moet ik dan wel niet hebben om dat nieuw leven te kunnen doorgeven aan anderen... om iets van de vreugde van het evangelie, in een heel eenvoudige daad te kunnen doorgeven. Wij kunnen de wereld om ons heen omvormen door de kracht van Jezus die in ons leeft. Als wij omgevormd zijn dan vormen wij de wereld om. Dat betekent het om leerling te zijn die leeft in de kracht van de verrijzenis.

Ik wil dit onderricht ook heel praktisch maken, heel concreet. Ik was aan het zoeken naar praktische toepassingen van hoe wij kunnen groeien om leerling van Jezus te zijn en te worden.

Één van de belangrijkste zaken- en dat leren we van Jezus -is dat wij moeten blijven groeien in de kennis van wie wij zijn. Weten wie je bent in de Heer, je identiteit kennen. Een leerling is namelijk niet zomaar een volgeling van Jezus, een leerling is niet zomaar iemand die het onderricht van Jezus krijgt. De leerling is iemand die geroepen is om zoals Jezus te worden. Dat is het verschil, het verschil in ons geloof. Iemand, een boeddhist bvb vraagt zich af :‘hoe kan ik Boeddha herinneren?’ Boeddha zegt: ‘je moet aan mij niet meer denken, je hebt de leer van mij ontvangen’. Het boeddhisme gaat over een leer. Voor ons is het niet zomaar over een leer, een onderricht, het is ‘worden’. Wij zijn geen mensen die een leer volgen, wij worden ‘de leraar’. Wij zijn geroepen om in Jezus Christus te zijn, de glorie van God. Ireneüs zegt dat de glorie van God volledig levend is van de aanwezigheid in ons, wanneer wij leven vanuit de goddelijke inwoning. Ik wil hier niet te mystiek gaan worden maar wij zijn geroepen om tabernakel te zijn van de H.Geest, tempels van de H.Geest. God leeft in ons! Het is belangrijk voor ons om te weten wie wij zijn. Als wij weten wie we zijn dan zijn we ook in staat om vanuit die ingesteldheid te leven, vanuit die identiteit te leven. Ik geef even een vb.

Jezus bij zijn doopsel - Hij moest niet gedoopt worden, Hij had dat eigenlijk niet nodig - maar Hij koos er voor. Bij Zijn doopsel in de Jordaan is er de stem van de Vader. De Vader die zichzelf openbaart en de stem van de Vader zegt: ‘gij zijt mijn Zoon, de welbeminde, en Mijn welbehagen rust op U’.

Dat is een bevestiging, Jezus had geen bevestiging, ‘vormsel’ nodig maar hier werd bevestigd wie Hij was: Hij is de Zoon van de Vader. Ook wij, in ons doopsel - ons doopsel is niet alleen het vrijgewassen worden van de zonde - maar als wij dat rein makende water ontvangen, wanneer wij dat water ingaan dan is daar ook de dood in betrokken. Wij gaan onder water, kopje onder, en dan verrijzen wij tot nieuw leven. Door ons doopsel worden wij welbeminde zonen en dochters van de levende God. Dit is wat wij telkens weer terug zien wanneer wij spreken over het doopsel in de H.Geest. Wij ontvangen die omvormende Liefde van de Vader die in onze harten is uitgestort door de H.Geest (Rom.5,5) en het is belangrijk voor ons om ons er te blijven aan herinneren wie wij zijn. Wij leven in een wereld die heel verward is, wij leven in een wereld die ons soms in verwarring brengt en daarom is het nodig dat wij onze ogen op de openbaring blijven richten want anders worden wij ook aangetast door de wereld. Er is een grote crisis, een identiteitscrisis in onze wereld vandaag. Jonge mensen ervaren dit nog sterker en op een dieper niveau dan zij die al wat ouder zijn. Het is belangrijk dat we dit zien want het heeft gevolgen voor de manier waarop we het evangelie verkondigen. De identiteitscrisis, ik ga er niet te diep op ingaan wat de sociologische gevolgen daarvan zijn, daar kunnen we onze eigen weg wel in vinden. Maar wat ik wil zeggen is: het is de strategie van de vijand. Wanneer de vijand ons in verwarring kan brengen op het vlak van de identiteit dan kan de vijand onze kracht om te leven wegnemen. Daarom zien we meer en meer mensen die zichzelf doden. We zien mensen met zelfverminking bij jonge mensen, er is een identiteitscrisis. Wat er met Jezus gebeurt na Zijn doop. ..dan zijn we in het evangelie van Lc.4: Jezus

vol van de H.Geest, geleid door de H.Geest, wordt geleid naar de woestijn. Wat gebeurt er als wij in een plaats van woestijn zijn? En dat geldt voor elk van ons...daar is de verleiding...ik ga jullie niet vragen of je ooit verleid bent geweest maar het is voor elk van ons. Er is VERLEIDING...als je in een plaats van droogte bent is er verleiding. Het moment dat wij de vastentijd binnengaan en ik zeg: ' ik ga in de vasten geen zoetigheid eten', elke keer als we zoetigheid zien dan trekt dat naar ons, belachelijk eigenlijk! VERLEIDING!

Wanneer Jezus in die woestijnplaats is wordt Hij verleid door de duivel. Lees eens Lc.4, neem dit als bijbellesing mee. Ik wil dat je ziet, de details van de verleiding ziet... in welk gebied wordt Jezus verleid? Wat blijft de vijand maar herhalen in Lc.4: 'als gij de zoon van God zijt...' (vers 3). De vijand verleidt Jezus in Zijn identiteit. 'als gij de zoon van God zijt, als gij zijt... de details van de verleiding zijn dan dat Hij verleid wordt om te bewijzen dat Hij stenen in brood kan veranderen. Jezus antwoordt met de Schrift. De Schrift bouwt ons op, de bijbel geeft ons kracht maar de duivel geeft niet op: 'als gij de Zoon van God zijt, spring dan van deze hoge plaats en gij zult niet gekwetst worden want engelen zullen u komen redden'.

Moest Jezus dit gekund hebben? Ja, Hij kon dat, Hij kon zich naar beneden laten vallen want Hij kan alles. Als je de blinden het zicht kan geven kan je ook van een hoge berg springen zonder gekwetst te worden. En het had spectaculair kunnen zijn. In het begin van Zijn ambt: 'hier is een man die de circusartiest kan uithangen'. Maar Jezus is geen circusartiest en Hij gaat die trucjes niet doen. Waarom gaat Hij daar niet op in? Niet omdat Hij het niet kan maar omdat de duivel Zijn identiteit aan het bevragen is, in vraag stelt. En Jezus wist wie hij was. Hij had de stem van Zijn Vader gehoord: 'gij zijt mijn Zoon, de welbeminde'. Jezus stond stevig, wetende wie Hij was. Als wij weten wie wij zijn kunnen wij stevig in onze schoenen staan. Geen enkele vijand kan ons onze identiteit ontnemen. Jezus wist wie Hij was. Voor ons als leerlingen is het bovenal de roeping te weten wie wij zijn, te weten van wie wij zijn, wie wij toebehoren. Wij zijn de beminden van de Vader, wij zijn mede-erfgenamen met Jezus Christus. Wij leven in de kracht van de H.Geest, dat is wie wij zijn. Wij moeten geen identiteitscrisis hebben want wij weten wie wij zijn. Als wij staan in de schoenen van wie wij zijn dan staan wij in de overwinning. Niet in onze eigen kracht maar in de kracht van Diegene die de verrijzenis voor eeuwig en eeuwig heeft. Voor een leerling is het belangrijk zich daaraan te blijven herinneren wie wij zijn. Het is belangrijk voor ons om te weten, om onszelf te kennen, van binnen uit. Leer jezelf te kennen, niet je identiteit maar ook je specificiteiten, je persoonlijkheid. Wij zijn allemaal anders en God gebruikt ons als de mensen die we zijn. Iemand zei tegen mij: soms moeten we met onze handen open zitten om te wachten op de Heer. De vraag is dan wat doen we ondertussen? Dat is een goede vraag. Dit is wanneer we onszelf moeten kennen omdat sommigen van ons als we onszelf kennen, zijn te haastig. We krijgen een idee, we zeggen het aan de Heer en we zijn weg, we beginnen er aan. Maar als we met open handen zitten dan zeggen we: Heer, het is een idee, ik ben er klaar voor. Laat mij nog even wachten op U voor verder inzicht, voor verdere duidelijkheid, voor andere dimensies nog. Ik neem nog even een halte. Soms kunnen er nieuwe inzichten komen, soms niet, maar die pauze is belangrijk want in het wachten neemt de Heer de leiding. Het is door te wachten dat de Heer de leiding kan nemen. Er zijn mensen onder ons die de gewoonte hebben om snel in actie te schieten. Wanneer je met open handen voor de Heer zit zeg dan aan jezelf om nog even wat langer te wachten. Er zijn andere mensen die een andere persoonlijkheid hebben, die kunnen uren zitten, wachten op de Heer. En die zullen mij zeggen: 'ik ben aan het onderscheiden' ...goed, heel goed, het is goed om te onderscheiden... en ik ben nog altijd aan het onderscheiden...heel goed, neem er je tijd voor...en ik ben nog altijd aan het onderscheiden...ja, komaan, IN ACTIE! Je ziet, onderscheiding moet leiden tot beslissing. Als je een van de mensen bent die het moeilijk vindt om beslissingen te nemen, als je voor de Heer zit met open handen, zeg dan aan de Heer: 'Heer, help mij om te beslissen, help mij om in actie te schieten want dat is wat jij nodig heeft dat de Heer in u doet. De Heer weet hoe Hij moet werken in ons maar het is belangrijk dat wij

ons afstemmen op de Heer en dat begint met jezelf te leren kennen. Op het moment dat wij onszelf leren kennen, ...

Op een dag had ik een prachtige openbaring die mij heel veel geholpen heeft. Die openbaring was dat al die andere mensen in de wereld niet zoals mij zijn. Dat is toch fantastisch! Wat een openbaring. Ik beeld me in dat het wel logisch is voor elk van u dan wat voor mij duidelijk is ook voor mij duidelijk is maar dat is zo niet want iedereen is anders. En dus kwam ik tot dat vreugdevolle inzicht dat ik in mijn gemeenschap omringd ben door mensen die anders denken dan ik denk, die anders handelen dan ik handel. Ik kan het mij niet inbeelden waarom ze zoiets of zoiets doen maar ze zijn gewoon helemaal anders. Hoe meer je jezelf leert kennen hoe meer je weet dat er zo veel meer wegen zijn die allemaal tot de Heer leiden en dat uw weg niet daarom de weg hoeft te zijn en mensen kunnen komen elk op hun eigen manier en er is plaats voor iedereen bij de Heer. Leer dus jezelf kennen, leer ook je broers en zussen kennen en geef hen de toelating om leerling te zijn zoals de Heer wil dat ze zijn.

Ik heb een idee: ik heb mensen in de gemeenschap die wel 20 ideeën hebben. Ik moet eerst door die 20 ideeën gaan tot wanneer ze bij één idee zijn aangekomen. Maar terwijl ik wacht is de Heer aan het heilig maken. Wat Hij doet is: Hij leert mij, hij traint mij om te wachten ...op mijn broers en zussen. We hebben gesproken over de wedstrijd die we lopen, het gaat er niet over dat ik de aankomstlijn bereik. Als we er zouden geraken staan de engelen en de heiligen klaar: 'welkom'!!

En.. wie heb je meegenomen? En wat ga je dan zeggen? 'ik heb als die anderen achter mij gelaten... het gaat toch alleen over mij? Neen, helemaal niet, je moet zeggen: 'hier zijn ze Heer, ik heb ze mee moeten slepen, maar hier zijn ze. Hier is nog een broer, zelfs hij, ik heb heel langzaam moeten gaan maar hij is er ook bij. Hier is nog een zuster, die heeft mij uitgeput maar toch, hier is ze'. Daarover gaat het, dat we er allemaal geraken. De leerling is diegene die investeert in de lange afstand. Het gaat niet alleen over mezelf die de wedstrijd loopt, het gaat over de wedstrijd waartoe we allemaal uitgenodigd zijn. Hoe gaan wij elkaar helpen?

Ken dus jezelf, weet wie je bent, ken je eigen persoonlijkheid, ken je broers en zussen. En weet dat zij niet dezelfde zijn als jij...

Een 2de praktische punt waarover ik het wil hebben om leerling te zijn van Jezus: wees er klaar voor om te veranderen, wees bereid om flexibel te zijn. Ik heb in het begin van de retraite gezegd dat we in een proces zijn van 'leerling worden'. En als je in een proces bent moet je bereid zijn om te veranderen. Eén van mijn favoriete heiligen, het is een Engelsman, sorry, is John Henri Newman. Eén van zijn bekende zinnen is: 'leven is veranderen en perfect zijn, volmaakt zijn, is vaak veranderd te zijn'.

Op onze tocht als leerlingen moeten wij bereid zijn om te veranderen. We moeten bereid zijn om onze blinde vlekken te laten wegnemen. Ken je een blinde vlek? Dat is dat je het maar op 1 manier kan zien, op jouw eigen manier. De openbaring gaat erover je ogen open te doen en een breder perspectief te zien. Soms is het verwonderlijk. Als je Hand. 10 leest, waar Petrus naar het huis van de honderdman gaat... Petrus had zijn idee over wat waarheid is maar hij kon enkel maar zien vanuit zijn eigen perspectief. De Heer gaf hem een breder beeld. Hij ontdekt: 'de waarheid die ik nu heb leren zien dat jij geen favorieten hebt, Heer.. voordien had Petrus een enge horizon maar door de ontmoeting met de honderdman krijgt Petrus een nieuw perspectief, is hij bereid om te veranderen. Hij was geen fundamentalist. Een fundamentalist zegt: 'ik heb alles onder controle, ik ken de waarheid. De waarheid is: alleen het Joodse volk kan gered worden, dat is de waarheid...'

Neen, de leerling is altijd bereid omdat de Heer een nieuw perspectief kan brengen, om een bredere waarheid te zien. Dat betekent soms dat we dingen moeten veranderen in de dingen die we doen.

Dat we niet gewoon de dingen uit het verleden blijven doen maar we moeten de betere dingen doen als we naar de toekomst toe wandelen...beter worden elke dag.

Ik was ooit in Botswana. Van vroeg in de morgen begonnen de mensen lofliederen te zingen. Van zodra er een beetje zonlicht was, ongeveer rond 5u in de morgen, hoorde ik de mensen opstaan en te beginnen zingen: 'het wordt beter, als de zon opkomt, elke dag wordt het beter...' en ik begon te bidden dat terwijl ik nog bezig ben met wakker worden zijn zij al onderweg. De Heer heeft elke dag nieuwe dingen voor ons. We laten het goede achter om naar het betere te gaan dat de Heer voor ons heeft klaarliggen. Dat is de tocht van een leerling. Het mag betekenen dat we sommige gewoontes moeten opgeven, sommige gewoontes die diep zijn ingeworteld, het kan zijn dat we sommige gehechtheden moeten loslaten. Het kan zijn dat we goede dingen moeten loslaten, we kunnen aan goede dingen gehecht zijn.

Ik was onlangs met iemand in Fatima. Er werd gesproken over gehechtheden en nadien deelde die broeder met mij: 'ik wil je opbiechten dat ik net gezien heb dat ik heel erg gehecht ben aan mijn 12-jarige zoon, die ook bij hem was op die reis. Hij was vader van 7 kinderen en 8 kleinkinderen maar deze was zijn jongste, 12 jaar oud. Hij zei: 'ik ben te zeer gehecht aan hem'. Natuurlijk zag hij hem graag maar je kon zien dat hij er aan gehecht was. We hebben samen gebeden. Je moet ook weten dat hij 2 jaar geleden één van zijn zonen in een tragisch accident was verloren. We verstaan dat wel maar die man, broer, kon zien dat zelfs iets heel moois, zoals zijn 12-jarige zoon iets was waar hij aan gehecht was die hij moest kunnen loslaten. We hebben samen gebeden, het was een diep moment. Soms, als we aan gehechtheden denken, denken we aan slechte dingen maar ook goede dingen kunnen voor ons verkeerde gehechtheden worden. Op dat moment moeten we zeggen: 'Jezus, alles behoort u toe!'

Op dat moment, zijn relatie met zijn zoon is niet veranderd, integendeel, die is denk ik beter geworden want wat hij zei is eigenlijk: alleen de Heer kan mijn zoon beschermen, kan mijn zoon veilig houden en ik zal doen wat ik kan als een vader van een 12-jarige, om hem graag te zien en om er voor te zorgen dat hij alles heeft wat hij nodig heeft in zijn leven. En dat is goed. Ik moest loslaten van te denken dat ik alleen hem kan redden.'

Denk even na over de dingen die jou al te veel in beslag nemen en die gehechtheden zijn geworden in je leven.

Mijn laatste punt voor de leerling van Jezus: de Heer trekt ons voortdurend naar binnen. Voortdurend trekt de Heer ons binnen in die Liefde die er is, de dans tussen de Vader, de Zoon en de H.Geest. Dat wij mogen binnengetrokken worden in die heilige dans. Terwijl de Heer ons naar binnen trekt als het ware zendt hij ons ook weer uit. Het leven van de leerling is waar wij klaar zijn om gezonden te worden. We zijn klaar om 'ja' te zeggen, om de missie te zijn die we zijn. Herinner je je nog? De missie is een zending. We zijn klaar om 'ja' te zeggen aan de missie die we zijn, om uitgezonden te worden...

Ik denk nu aan Lc.1: het verhaal van de aankondiging aan Maria, het moment dat Maria 'ja' zegt, 'laat het aan mij geschieden'. Terwijl ze dit zegt gebeuren er veel dingen. Wat is het volgende woord dat we lezen? Maria trok er op uit, ze ging weg uit zichzelf.

Ze had ook kunnen zeggen: 'ik moet voorzichtig zijn, ik ga de moeder van de Heer worden, ik moet rustig blijven, ik moet mezelf beschermen...neen, ze trekt er op uit, in grote haast, door het bergland, geen gemakkelijke reis, maar ze is niet bang. De Heer zendt ons en als de Heer ons zendt dan gaan wij. En wat doet Maria? Ze gaat op weg om iemand anders te dienen. Daartoe zijn wij geroepen: onze zelfbescherming los te laten maar dat wij zoals de Heer ons leidt om gezonden te worden.

Ga in de kracht van de H.Geest; dat betekent dat je niet in angst gaat maar in vertrouwen en geloof. En dat de heer in jou zal doen, meer zal kunnen doen dan jij je kan inbeelden. De ontmoeting die Maria heeft gehad met haar nicht Elisabeth is een heel diepe ontmoeting, dat weten we. Het gaat over openbaring.

Wanneer wij gaan in de openbaring maken wij ook openbaring mogelijk voor andere mensen. Laten we nu een moment nemen om van de Heer te ontvangen wat we moeten ontvangen deze morgen.

In de reflectietijd : lees hfdst.4 bij Lc; of Hand.10, of het verhaal van de aankondiging in Lc.1 of misschien legt de Heer andere dingen in je hart...